

[Kirkegaard.]

vor produktion, slet ikke, af smør naturligvis ikke, fordi prisen er katastrofalt lav, og måske heller ikke af bacon, men derimod tror jeg, at det går an at øge vor produktion af planteprodukter.

Lad mig sige det meget kortfattet på den måde, at jeg tror, det går an, at vi presser vor jord for et par fold endnu. Og så tror jeg, at det er rigtigt, som kornloven forudsætter, at vi i stort omfang skal bruge vort eget korn til brød og, når forholdene er til det, skal sælge ud direkte af såsæd og maltbyg; det er i øvrigt nævnt af tidligere ordførere. Jeg tilføjer, at vi også skal sælge, hvad vi kan, af frø, sukkerroer, kartofler o. s. v. Hvis vi gør det, føler jeg mig overbevist om, at det går an at foretage en forædling af resten af vor avl, en forædling, som måske skal være anderledes og stærkere end i øjeblikket. Her er det, at afsætningsrådene, kontaktudvalgene o. s. v. må se at finde veje. Jeg mener i øvrigt, at afsætningsrådene skal beskæftige sig med mere end netop at afsætte forædlede fødevarer. Enhver, der driver landbrug, ved, hvor værdifuldt det er bare at have en enkelt mark med en salgsafgrøde. Så grove salgsafgrøder som f. eks. sukkerroer og kartofler har været et overordentlig stort gode for mange landmænd, ja, har været af afgørende økonomisk betydning. Derfor nævner jeg det her, også fordi det forekommer mig at være næsten helt utænkeligt, at vore muligheder med hensyn til afsætningen af salgsafgrøderne er udnyttet fuldt ud. Det kan jeg ikke tænke mig er tilfældet. Der er nok at tage fat på, og der er brug for de råd, som bliver nedsat.

Kornlovens priser vil jo i ganske særlig grad berøre rugen. Det er den kornsart, som vil få den største stigning efter kornlovens satser. For mange landmænd, de landmænd, som af en eller anden grund sælger brødkornet lige fra tærskværket, i høsten som vi siger, vil den have stor betydning, men ellers vil kornloven med de kornpriser, vi har i dag, ikke få nogen stor direkte virkning. Kornpriserne er jo steget i de sidste uger, og det tror jeg ikke at vi, der driver landbrug, i almindelighed skal være kede af; dér er jeg ganske enig med det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Ulle-

rup), for jeg mener, at det er ganske sikkert, at vi ikke ret længe ad gangen kan have lave kornpriser og så få gode og tilfredsstillende priser på flæsk, kød, smør o. s. v. Den mulighed tror jeg ikke foreligger. Derfor er det så afgjort til gavn for det samlede danske landbrug, at vore kornpriser ikke bliver for små. Som kornloven er foreslået, træder den automatisk i kraft, når kødpriserne falder, eller når flæskepriserne falder, med den virkning, at de store gårde formentlig omtrent i samme omfang, som vi har kendt det tidligere, vil fortsætte med at sælge korn, medens derimod de almindelige bøndergårde og det mindre landbrug så kan fortsætte med en ret normal dyrisk produktion, idet den store fare for et stort fald i priserne som følge af overproduktion jo i nogen grad fjernes derved, at de store gårde sælger korn fremfor at gennemføre en stor dyrisk produktion. Således som jeg har prøvet på at fremstille det, mener jeg, at kornlovens mening og hensigt er. Derfor kan jeg ikke sige, at den ensidigt er til gavn for det store landbrug.

Af enkeltheder vil jeg kun nævne en enkelt ting i relation til det, det ærede medlem hr. Sønderup sagde om rugprisen. Det ærede medlem nævnte ikke, at han vil have rugprisen sat op, men jeg forstår altså, at han vil have, at rug- og hvedeprisen skulle falde mere sammen her, end de gør i dag. Jeg har gjort mig nogle af de samme tanker om rugprisen, som det ærede medlem hr. Sønderup altså blot antydede, at rugprisen burde ligge noget højere i forhold til hvedeprisen, end det altså er foreslået. Det er ikke, fordi jeg nu vil prøve på at holde noget foredrag om hvededyrkning, men hvede er en krævende afgrøde. Den kræver den bedste placering i sædskiftet; hvis ikke den får den placering, giver den for lidt, og der er store udgifter både til gødning og til den kostbare jord ved at dyrke hvede, som jo er belagt med store skatter. Hveden er næsten overfølsom over for sygdomme, og derfor går udbyttet af hveden ikke så sjældent ned på niveau med udbyttet af rugen, og somme tider langt derunder. Jeg tror i øvrigt, at de officielle tal fra forsøgsvirksomhederne viser, at hveden ikke giver væsentlig større udbytte end rugen. Dertil kommer, at det er yderst begrænset, hvor stort et areal man kan tilså